नामा भनानृ भविष्यतीति उपाध्यायेनातुग्दक्षीतः"।
"उद्दाबकोक्षाक्षणः स्रोतनेतः प्रतम्वाकः का०उ०
"उद्दाबकाद्युद्दाबकोऽक्षादक्षः" इति दृ०उ०।
उद्दालकपुष्पभिद्धिका स्तो उद्दाबकानां प्रवृपाणि भज्यनो
यत्न क्रीकृत्याम् एक् ब्। क्रीकृतिभेषे यत उद्दाबकपुष्पभञ्जन क्रियते तस्यां क्रीकृत्याम्।

उद्दालकात्रत न ॰ उद्दालकं पापनायकं सतम्। पतितसावि-लोकस्य कार्ये विषठोक्तो त्रतभेदे पिततसाविलोक उद्दाल-कार्त चरेत्। दौ सासौ यावकेन वस्त्रेत्यासं मास्तिकेणाट-रात्र धतेन पद्गात्रमयाचितं तिरात्रमन्भचोऽ दौरात्रसप-वसेत् इति विषठः। सिता ॰ पा॰ वि॰ उद्दालक्तिमत्येव पाठः संहितासन्ये उद्दालकेति पाठः प्रामादिकः। उद्दालकायन ४० उद्दालकस्य गोत्रापत्यं फक्। इत्रिभेदे

श्रेतकेतो । तस्य तत्युवलसमुद्दाचकग्रस्टे जक्तम् । उद्दालवत् प्र॰ जहाको मृकेदारभेदः प्रकायस्थानतया विद्यते उस्र मह्मप् । जहाकके ऋषी । ''यत्रमान् किषिकहाचवान् भाषान्तर्शन्' यत्रका॰ ११,२१,८ ।

उद्दास ४० छर्-दास-घज्। जत्योङ्ने ततः बता॰ सस्यये मत्य् रानर्या। जहासवत् जहासिन् तहति लि॰ स्क्रियां कीप्।

उद्दित लि॰ उद्+दो−क्त । बर्बे भरतः उद्दिष्ट मि॰ उद्+दिग-म । १उपदिष्टे, २ चभिविषते 'तत्-समृदिष्टं कर्मं चंचिप्रसारः छन्दः गास्त्रोक्ते निर्दारित-गुर्वादिस्थितिकभेदस प्रसारे कतमसंख्यकत्वज्ञानाचे रुजपायभेदे न । तलाकारी यथा "उद्दिष्ट" दिगुणा-नाद्यादुपयेङ्कान् समाजिखेत्। जधुस्या ये त तलाङ्काली: मैकैमित्रितेभेनेत्' इत्तर । बाद्यात् बाद्यवर्षमारभ्य उपिर यथोत्तर' दिगुषान् दिगुषान् खद्भान् समाखिलेत् तल सपुवर्षीपरिस्थाद्वीभीकतै: एकोन युंकौ: उहिट सात्। वया. त्राचरप्रसारे मध्यगुरको भेदः प्रसारे किवत्मं ख्वक इति प्रत्रे ययोत्तरं दिगुषान् दिगुषान् खलरसंख्यया खड्डान् दशात् तल खादाबषूपरिस्थेनैकाङ्केन स्तीय बच्परिस्ववहरङ्केण योगे पञ्चाङ्कः एकेन युक्तः षड्ङः संपद्यते एवच्च वहीऽवं भेदइत्युत्तरम्। एवमन्यत्र कल्पाम्। चनंगुरकभेदे त चघुवर्णाभावात् योजका-क्राभावेन एकमाले य योज्याङ्केन प्रथमोभेद इल्वेसम्। मालाइसे छद्दिष्टं विसारभयाचीतामाकरे हम्यम् । उद्दीपका लि॰ उद्दे+दीप-णिच् खुन्। उद्गासके प्रकाशको। छहोपन न॰ उद्+दोप-षिन्-स्युट्। शप्रकाघने, २७ते-

जने च । स्यु। अजङ्गारोक्तो रसाद्युहीयको 'उट्टोपन-विभावास रममुद्दीपयन्ति यें 'राखाद्यु द्वीधकालीके विभावाः काव्यनाद्याः। खालम्बनोद्दीपनाद्यौ तस् भेदा न्भी स्टती'' चालन्यन्य चेटादा देशकालाद-बस्तवा" सानद० उत्ते चाल्यनस्य १ वेष्टादी विभावे यथा प्रकारे रसे "चन्द्रचन्द्रनरो तस्व हतायु ही पनं मतम्" शासी 'विकताकारवाक्नेष्टं यदालोका इसेळानः। तद-लालम्बन प्राच्चसाञ्च रोहीपन सतम्' । कर्णे 'योऽ-कोडल स्थायिभावः स्थाक्कोन्यमात्रस्वनं मतम्। तस्य दाहा-दिकावस्या भवेदहीयनं पुनः"। वीरे "आलम्बनविभा-वास्तु विजेतव्यादयोमता: । विजेतव्यादिचेष्टाद्यास्त्रशी-हुदीपनक्षियः''। भयानके ''यसाइत्पद्यते भीतिसा-दलाखम्बनं मतम् । चेषा घोरतरास्तस्य भवेदद्दीपनं उनः । जुगुशायाम् "दुर्गन्यमांसपिशितमेदांखालम्बनं मतम्। तलैव क्रमिपाताद्यमुद्दीपनसदाद्धतम्"। चाह्रुते "पीत-वर्षी, वस्तु खोकातिगमाखम्बनं मतम्। गुणानां तस्य महिमा भनेदुद्दीपन पुनः ? । शानी 'परमातासक्ष वा तखाखम्बनिष्यते। प्रखात्रमङ्खिक्षतीर्घरस्यनगद्यः। महापुर्ववङ्गदास्त्रोट्दोपन्क्षियः" सा॰द॰।

उद्दीस मि॰ उद्+दोप-क्त। प्रकाशान्तिते। उहीप्र ४० उद्+दीप्-रन्। १गुम् जी वाच २ उद्दीप्रे ति। उद्गति • **उद+इप**-ता । उद्गते गर्वानिते उद्देश ४० उर्+दिश+घञ । श्यतुसन्धाने, श्यते वर्षे, श्यभि नामे ४ उपदेशे न । चाधारे वज् । ५ उपदेशदेशे 'यथोद्देश सं चापरिभाषम्" व्याव्यरिभाषा । व्याख्वातेषा नागे ये न ''उद्देशमनतिकस्य वयोद्देशम्। उद्देश उपदेशदेशः। व्यविकाष्यम् । यम देशे उपदिख्यते तहे य एव वांक्यार्थबोधेन स्टक्शीतसत्तया स्टक्शीतपरिभावार्थेन च सर्वे यास्ते व्यवहारः। देशको दारणकाल एवात बास्ते व्यवस्तियते । तत्तद्वाक्यार्थबोधे जाते अविव्यति किञ्चिद्नेन प्रयोजनमिति जानमात्रेष यन्तुष्य ग्रचान्यया-च्रिप्रतिपत्त्वपेचोऽयम्"ूदति "ददित्"पा०१,१,११ सहरो कैंग्रटः। केचित्तु परिभाषाविषये "तिखन्"पा०१,१,६६ द्रखादिशक्यार्थवोधे अप्रमोनिर्देशादि कोति पर्याखीचनायां वक्ततह्रध्युपस्थिती सक्ततत्व स्काराय गुणभेदं परिकल्पेत्र कत्राक्यतर्थैव नियमः । कार्थकालपचे त विपाद्यामपुप-स्थितिरिति विशेष: । एतदेशीभगेला ''अधिकारी नाम लिप्रकारः किस्ट्रेक्ट्रेक्स्यः सर्वेत्रास्त्रमभिज्वत्वयति यथा प्र-